# זרע קודש — בחוקתי



אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם הנה ית' נתן לנו מצות שיש להם טעם וחוקים הם בלי טעם ולמה עשה ית' כן להורות לנו עבודתו כי הנה המצות שיש להם טעם יש הנאה למקיימים אותם מטעמי המצות שמתוקים מאוד בפשוט' וסודם ויש צדיקים שנהנים כשעושין המצוה כי טועמים טוב דביקותה בשורשה ובאים ע"י המצוה לטעם מנועם ידידות עריבות דביקותו ית' ולמד אותנו ית"ש שעיקר העבדו' צריך לראות לבוא למדריגה זאת לעשות כל המצות רק בבחי' חוקים בלא טעם כלל רק גזרת מלך על עבדיו והגם שיודע איזה טעם על המצות שיש להם טעם לא ישים מחשבתו בעשיית המצות על הטעמים שמבין לבד כי בזה נותן קצבה וגבול בעשיית המצוה כיון שאין כוונתו רק עד מקום שחכמתו מגעת רק כשעושה בבחי' חוקים בלי טעם הוא בבחי' אמונה שלימה אין שיעור וערך כי מאמין שהוא אינו יכול להשיג בחכמתו והוא למעלה מהשגתו כי אין שיעור וערך ולכך נתן ית' קצת מצות שיש להם טעם וקצת חוקים בלי טעם כי מתחילה ע"י טעמי המצות ומתוקתם ירגיל א"ע לעבודה ע"ד חנוך לנער ע"פ דרכו שנותנים לתינוק אגוזים ושאר דברים כדי שילמוד ויבוא לתכלית הלימוד וידע שהתכלית הוא הלימוד בעצמו ולא ישים כוונתו כלל על הדברים הקטנים האגוזים וכדומה שנתנו לו בזמן הקודם כי מבין שהלימוד בעצמו תכלית טוב מהכל כן הענין הזה ע"י שנרגיל עצמינו לעבודתו ית' וקיום מצותיו בהטעימנו טוב טעם נועם מצותיו הן בטעמים הנחמדים ומתוקים הן בהתקשרותינו בדביקות נועם עליון ע"י קיומם עי"ז נבוא אח"כ לקיים חוקים דהיינו שגם המצות שיש להם טעם לא נשים כוונתינו בטעמיהם ומתיקות נועם זיו העליון וגם אפי' בדביקות נועם עליון הנ"ל שאנו משיגים כי כיון שיש לנו השגה בו א"כ השגה זאת הוא בגבול ותכלית רק נשים עיקר כוונתינו בעשיות מצותיו אפי' שיש להם טעם נקיימם כענין חוקים בלא טעם כלל ושום השגה רק במדת אין וכבר כתבנו במ"א שעי"ז אנו ממשיכין מי"ג מדה"ר שאומר ית' וחנותי את אשר אחון אע"פ שאינו כדאי והגון אחון את מי שאני רוצה ולכן י"ג מדה"ר אינון גיאות ה' כמ"ש כ"ז באריכות במ"א וכתבנו שהאבות חפרו והמשיכו כ"א ממקור י"ג מדה"ר וז"ש כאן אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו שענין החוקים תעשו זאת להליכה ודרך אשר תלכו בה בעבודתו ית' שאפי' המצות תשמרו במדריגת החוקים בלי טעם ורמז בר"ת "אם "בחקותי "תלכו "ואת ר"ת אבות כנ"ל שעי"ז ממשיכין מבחי' מקור י"ג מדה"ר שחפרו האבות וגם זה רמז באותיות בראשית שיר תאב שיר רומז לשנות האבות כמ"ש במד' ע"פ שיר השירים כו' ותאב אותיות אבות ותאב גי' י"ג פעמים שם אל שהאבות המשיכו מקור י"ג מדה"ר שהראשון שם אל בחי' חסד כמ"ש חסד אל כל היום ומתפשט החסד זה בכל הי"ג מדות והוא רומז י"ג פעמים שם אל גי' תאב כנ"ל שזהו תאב ית' בהאבות ששנותיהם הי' מנין שיר לקבל התענוג זה שימשיכו מי"ג מדה"ר ולזה היה עיקר הבריאה להטיב לנבראיו בהי"ג מדה"ר ולכן בראשית הוא אותיות שיר תאב כנ"ל וז"ש בזוה"ק אורייתא סתים וגליא בחי' מצות וחוקים הנ"ל כדי להרגילינו ממדריגות גליא למדריגת סתום מכל סתום ונעלם מכל נעלם וזהו שאחז"ל שיש יין המשומר בענביו הם חוקים של תורה שסתומים מאור בלי שום טעם ומשומרים ע"י הנגלה שבתורה הם המצות שיש להם טעם שנתן לנו ית' להטעימנו טוב טעם נועם ומתיקות וחמדת מצותיו ועי"ז נמשיך דעתינו לקיים חוקיו שהם בלי טעם ונמשיך הי"ג מדה"ר שהמשיכו האבות כנ"ל ויטיב לנו ית' בזכות' כמו שהמשיך משה בזכותם כמ"ש זכור כו' לאברהם כו' וכתיב אח"כ וחנותי את אשר אחון אע"פ שאינו כדאי וז"ש במד' ע"פ וזכרתי את בריתי יעקב כו' הה"ד גפן ממצרים תסיע כו' מה הגפן זה שרביט אחד יוצא ממנו ומכבש כמה אילנות כך ישראל צדיק אחד יוצא מהם ושולט מסוף העולם ועד סופו כמ"ש ויוסף הוא השליט כו' המד' הזה מרמז לנו ג"כ על הנ"ל שהאבות המשיכו מבחי' גפן יין המשומר בענביו שאין נראה היין כלל כן המשיכו האבות שיהיו טובות לישראל הגם שלא יהיו ח"ו הגונים ולא יהי' טעם להטיב להם יטיב להם ית' בלי טעם כלל מי"ג מדה"ר וכן כל צריק שהולך בבחי' אמונה ומקיים המצות שיש בהם טעם ומבין בדעתו שהמצות אלו הגם שמבין בהם טעם אין הטעם הזה מספיק ומשיג להבין רצון העליון ב"ה שרצון העליון אין להשיג כי לא איתא בעלמא כו' שיכול לעמוד על חכמתא דילי' ודי יכול לקיימא בי' וז"ש צדיק א' יוצא ושליט כו' הוא ע"ד הנ"ל שמקיים צדיק באמונתו יחי' שכל מעשיהו ועבודתו באמונה כנ"ל וכלל הענין הוא שחוקים שהם בלי טעם רק כענין רצון שרצון אין להשיג שאין טעם ברצון כי יש רצון בלי טעם עי"ז מעוררים רצון העליון להטיב לנו ג"כ בלי טעם רק נפשו אוותה ויעש וז"ש ואני תפלתי לך ה' עת רצון שזאת תפלתינו לעורר רצון העליון אלקים ברוב חסדך שעי"ז נמתק גבורו' אלקים בחסדים:

אם בחקותי תלכו כו' ואתמצותי כו' ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו. יש לדקדק דמאי זה לשון בעתם ואם כפירש"י היל"ל בעתכם גם לשון גשמיכם כאילו הגשם שלנו וכן לשון יבולה בארץ כאילו יש לה יבול מצד עצמה וכן לשון פריו ונראה דהכתוב מרמז כי אנו מקיימין המצות בגשמיות שנוטלין עור על תפילין וכדומה בכל המצות ובזה הענין המצוה צריכה לנו כי ע"י שאנו עושין מצוה בדבר זה נתעלה הדבר ההוא הגשמי אבל באמת המצוה ברוחניותה היא מצוה ואור בלעדינו כי נר מצוה ואין אנו צריכים להאירה רק אדרבא אנו צריכים להמצות כדרך הנושא חותם המלך שהחותם הוא חותם המלך בלעדו והוא צריך להחותם וכן ית' קדשנו במצותיו דייקא שע"י עשי' שאנו עושים בזה אנו מעלין ומקדשין הדבר ההוא כעושין בו המצוה ומעוררים אנו בזה שורש המצוה ברוחניותה מצותיו ית' ובאמת אחז"ל עתידות מצות להיות בטילות לע"ל הגם שלא תהיה תורה אחרת מאתו ית' רק שנקיים המצות ע"ד הרוחניות ע"ד שבקשו המלאכים לקבל התוה"ק שבוודאי לא בגשמיות בקשו לקיימה רק בדרך רוחני נעלם עתה מאתנו הדרך הזה אך לעתיד נקיימם כן ומצינו דוגמת זה גם עתה שאחז"ל חשב לעשות מצוה ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה כי לכ"א יש אחיזה בתוה"ק וכשמדבק מחשבתו במצוה הכתובה בתורה מעורר שרשו האחוז שם ולכן נחשב כאילו עשאה אך אל יאמר האדם ח"ו א"כ לא אעשה המצות בפועל כלל ולא יהיה קיומם רק במחשבה אצלי שאחשוב בהם כי לא כן הדבר כי באמת רצונו ית' שנקיים דווקא עתה בפועל כי עתה הוא עולם המעשה ולזאת ברא ית' העוה"ז הגשמי שהוא תחת הזמן כדי שנקיים עתה המצות בגשמיות ויתעלו כל הדברים הגשמיים ויש לו ית' תענוג שאפי' בדברים שפלים כאילו ג"כ עובדים אותו ובמצות עשה שהזמן גרמא שהם בעוה"ז עולם העשי' שהוא תחת הזמן רק שאם חשב לעשות מצוה בעשי' ונאנס אז דווקא מעלה עליו כו' ע"י שמדבק מחשבתו ורצונו בהכתוב בהתורה נחשב לו כאילו עשא' ולעתיד שיבוטל הגשמיו' אזי באמת נקיים המצות במחשב' כי אז יתעלו כל הדברים הגשמיים כולם ויהי' הכל רוחניו' אבל עתה העבדות להעלות הדברים הגשמיים כולם עד שיתבררו כנ"ל ובזה עושין יחוד ו"ה בחי' יחוד קוב"ה ושכינתי' כי הה' אחרונה היא נקראת שכינה ששוכנת בתחתוני' ונותנת חיות לכל הנבראים כולם ואת זה החיות מדבקים אותו לשורשו הוא ית' נמצא נעשה יחוד הנ"ל בין אותיות ו"ה שהו' הוא בחי' אילנא דחיי והוא בשדה חקל תפוחין קדישין כי בחי' ה' אחרונה הנ"ל לית

לה מגרמה כלום רק שמקבלת מאילנא דחיי הנ"ל ומשפעת שפע טוב לכל הנבראים ולכן כשמעלים זה החיות ומדבקים אותו בשורשו נעשה יחוד באותיות ו"ה כנ"ל וז"ש אם בחוקתי כו' ועשיתם אותם בעשי' דייקא לא במחשבה לבד כי עתה הוא עולם העשי' ונתתי גשמיכם בעתם שאתן לכם כח להעלות הדברים הגשמיים שאתם אוכלים ושותים וכדומה שאתם עוסקים בגשמיות גם בעשיות המצות כנ"ל ובעתם דייקא דהיינו עתה בזמן הזה ובעוה"ז שיש דברים גשמיים שצריך להעלותן כי לעתיד יתבטל זה ותפעלו בזה ונתנה הארץ יבולה ידוע שה' אחרונה נקראת ארץ וז"ש ונתנה הארץ יבולה יבול ה' וכמו שפי' רש"י שיבול לשון מה שאתה מוביל להשדה כן הענין הזה כי מדה זאת לית לה מגרמה כלום רק מה שמשפיעין להמדות עליונות ולכן נקראת יבול ה' שהארץ הנ"ל תפעיל פעולתה להשפיע לכם מה שמובילין לה מבחי' עליונות ועץ השדה בחי' אילנא דחיי הנ"ל הנטוע בשדה חקל תפוחין יתן פריו פרי ד' ויהי' יחוד בין אותיות ו"ה ע"י מעשיכם בקיום המצות הגשמיות וישפיעו שפע טוב תמיד:

אם בחוקתי תלכו במדרש זשה"כ אם חרוצים ימיו ומספר חדשיו אתך חוקיו עשית ולא יעבור כשברא הקב"ה את העולם חרץ ימיו של כל אחד ואחד שנאמר והיו לאותות ולמועדים ולימים ולשנים למי נתנן לישראל שנאמר מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל מספר חדשיו אתך חוקיו עשית אמר הקב"ה לישראל אם עשיתם את חוקי אין השטן נוגע בכם שנאמר כי מידי עברו יקח אתכם הוי חוקיו עשית ולא יעבור לפיכך כתיב אם בחקותי תלכו כי ית' ברא העולם והמאורות וחק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם וברא מספר החדשים י"ב נגד י"ב צרופי הוי' שמתחדש בכל חודש צירוף אחר ונתן זה ההתחדשות ביד ישראל שכפי מעשיהם ומחשבותם ותיקון ארבע יסודותיהם שהד' יסודות נשתלשו משם הוי' הקדוש וכפי תיקונם כן גורמין צירוף הוי' להתחדש בכל ראש חודש וז"ש החודש הזה לכם שמסר ענין התחדשות באיזה אופן וזמן יהי' מסר זה לישראל כמ"ש ז"ל שאמר ית' למלאכים אני ואתם נלך לב"ד הגדול וז"ש ז"ל שמש ידע מבואו ירח לא ידע מבואו כי תלוי מבואו ברצון ישראל וכן מצינו ר' יהושע שקל קלא פסק בה וכן במעשה דר"ג דגזר על ר"י לבוא אצלו במקלו ובמעותיו ביהכ"פ שחל להיות בחשבונו כי תלוי רק בב"ד שלהם ניתן לקבוע חק ומספר החדשים וכן כל ענין הזמן הכל תלוי בי"ב צרופי הויות כי ששת ימים עשה וברא את העולם ובכ"א כתיב ויהי ערב ויהי בוקר נמצא בכל יום יש ב' זמנים מתחלפים ובכל ששת ימים יש י"ב זמנים נגד י"ב צרופי הוי' וכן בכל יום ובכל לילה י"ב שעות נגד הצרופים הנ"ל וצריך איש הישראלי לעבוד השי"ת בכל יום ובכל שעה לפי התחדשות הצירוף המתחדש בכל שעה ועד"ז יש זמנים מתחלפין בכל יום ולילה וצריך לעבוד השי"ת כפי הזמן המתחדש אז ע"פ הילוך הצירוף הוי' שמצטרף אז לעשות יחודים ע"פ הצירוף ההוא וז"ש ואברהם זקן בא בימים שעשה העבדות ע"ד הנ"ל ותיקון בכל יום לפי הצורך ליום ולשעה ההוא ובא בימים שכולם נתקנו ע"י שהי' יודע ליחד יחודים ולתקן בכל שעה בבחי' הצורך אז ואם עובדים אותו ית' בכל הששת ימים ע"ד הנ"ל אזי יהי' קדושת שבת בוקע מעבדותו שבששה ימים כי קדושת שבת קודש בא ע"ז ממילא וז"ש ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת לה' אלקיך שע"י מלאכת הקודש כנ"ל בששת ימים יום השביעי קדוש ממילא שהשי"ת בחר בשביעית והוא ענין ובחיי ייעקב שגי' ז' הויות נגד בחי' יום השבת שהיא השביעי כללות השבעה ימי השבוע וזהו ענין והאכלתיך נחלת יעקב אביך סעודה ג' של שבת נגד יעקב הממוצע בריח התיכון הכולל והוא ממוצע רומז סעודת ליל שבת וגם רומז לסעודת שחרית וכוללם יחד וכן פירשו המפורשים בפסוק וזכרתי את בריתי יעקב כו' שהוא מעילא לתתא כי יעקב הי' מובחר שבאבות הכוללם יושב ב' אוהלים והוא המיחד כי אחז"ל ששאל מבניו השבטים הקדושים אולי יש בניכם פסול ואמרו כמו שאין בלבך אלא אחד כו' ואמרו שמע ישראל כו' אחד נמצא שהיחוד נעשה ע"י יעקב כי מדתו האחדות בחי' שבת רזא דאחד דכתיב בי' ענין יעקב והאכלתיך נחלת יעקב אביך כנ"ל והנה שמטה לשבע שנים הוא ג"כ ענין הנ"ל שמורה אחדות כמ"ש באלשיך שמורה שלו ית' לבדו הארץ והמיחד הוא יעקב והיובל הי' שבת שבתון פי' הענין שבת מהשבתון שהז' שמטות שהם השבעיות כ"א בחי' שבת ויש במ"ט שנים ז' שבתות שנים ויובל הוא בחי' שבת מהשבתות הוא יובל עלמא דחירות שהא שער הנו"ן של נו"ן שערי בינה שמשם בחי' חירות והעבדות שופר תרועה הכל מורה על שער הנו"ן שעל ידו הגאולה וזהו ענין הספירה שאנו סופרים מ"ט יום מבחי' ז' שבתות כהענין ז' שנים הנ"ל כי בכל שבועה מהספירה יש שבת ובז' שבועות יש ז' שבתות שהם השבעיות מז' השבועות והשבת השביעי הוא השבת מהשבתות הששה שהיו בששה שבועות מקודם וזה מורה על יובל שבת שבתון השבת משאר שבתות מורה על שער הנו"ן משערי בינה וז"ש עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום כי בשבת השביעית מהספירה שהוא השבת מהשבתות מכל הספירה הוא בחי' שער הנו"ן ואז ניתנה התורה שהוא בחי' חירות כמ"ש חז"ל אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה ואז הי' ג"כ קול שופר כמו שמבואר בתורה וזה שאמרו ז"ל מה ענין שמיטה אצל הר סיני ר"ת "מה "ענין "שמיטה הוא שמע כי שמיטה מורה על אחדות כנ"ל בחי' יעקב כללות הנשמות והר סיני ר"ת "סמך "ריבוא "נשמות "היו "ישראל "יורדים וענין שמיעה הוא ג"כ כנ"ל ונתינת התורה היא אחדות כמ"ש ויחן שם ישראל ושמיטה אותיות הי"ש מ"ט מורה מ"ט שערי בינה וש"י עולמות שי"ת מנחיל לצדיקים ג"כ מהנ"ל והנה שבת שבתון כנ"ל מהשבועות הוא רומז על ב"פ יעקב כנ"ל ששביעית הוא מדריגת יעקב וכאן ב"פ שביעית הרי ב"פ יעקב גי' השטן שהוא זה לעומת זה ובכח התעוררות זכותו של יעקב מכניעין של השטן נחזור לדברי המדרש שפי' בפסוק "אם "בחקותי "תלכו שהר"ת תאב וכן בתיקונים שיר תאב ייע"ש וס"ת מא"ם בחקות"י תלכ"ו ס"ת יום ואותיות ממוצעות לך חוקת וז"ש דרשה זו בפסוק אם חרוצים ימיו כו' שכל יום יהי' תאב לתקנו ולהעלותו כנ"ל ע"פ ואברהם זקן בא בימים ע"י מספר חדשיו אתך כנ"ל שמסר החדשים והנהגתם לישראל וזהו שמרמז באותיות אמצעות לך חוקת שימסור לך חוקת שמים אם תהי' תאב יום ע"י שתלך בחקותי ואמר אם תלכו בחקותי אין השטן נוגע בכם כנ"ל ענין שבת השביעית עלמא דחירות שבת שבתון בו ניתנה התורה כנ"ל בב"פ יעקב שגי' השטן להכניעו ולעשות מצותיו ית' באהבה וז"ש עשו ויעקבני זה פעמים שאמר עשו שביטל כוחו ע"י פעמים יעקב ויעקבני אותיות יעקב שעש"ה ב"פ יעקב שגי' השטן ובזה הי' שטנו של עשו וביטל כח שרו כנ"ל שע"י ב"פ יעקב מבטלין כח השטן כנ"ל:

וזכרתי את בריתי יעקב כו'. י"ל למה נקט הסדר להיפוך כי אותיות ויהי אחז"ל שמורים צער כי אותיות וי"ה הם מאותיות הוי' וכשהם בצירוף זה וי"ה מורים דין וצער ח"ו והנה אברהם סוד ה' שבשם ולכן נתוסף לו ה' לשמו יצחק סוד יוד שבשם ולכן אף ששמו מורה על צחוק עשה לי אלקים והי' לקרוא אותו צחוק רק שנתוסף לו היו"ד סוד יו"ד שבשם ויעקב סוד ו' וסדרם כאן למפרע בצירוף וי"ה שבזכותם נמתק הדין ויהי' הכל רחמים גמורים גם כדי שיבוא השם בק"ם שהוא ס"ת מהאבות והוא חילוף שם שד"י כסדר ועי"ז ואל שדי יתן לכם רחמים: